

1

Εορταστική περίοδος Χριστουγέννων Ειδική προσφορά για δυναμικές και επιτυχημένες γυναίκες

Δέκα ημέρες γαλήνης και ηρεμίας στο παγκοσμίου φήμης Castle Spa. Ελάτε στη μαγευτική Κούμπρια από παραμονή Χριστουγέννων μέχρι 2 Ιανουαρίου.

Ειδική προνομακή τιμή, 5.000 λίρες. Περιλαμβάνονται όλα τα προγράμματα περιποίησης. Δειπνήστε με τη λαίδη Καρολίν Έβερκριτς και άλλες λαμπερές παρουσίες όπως εσείς σε ένα χριστουγεννιάτικο γεύμα χαμηλών θερμίδων, ιδανικό για τη γραμμή σας.

Αποκλειστικά για γυναίκες.

Ξεχάστε το άγχος και τα προβλήματα της χρονιάς που πέρασε. Υποδεχθείτε τον καινούργιο χρόνο με ενθουσιασμό και ανανεωμένη διάθεση, πανέτοιμες για νέες περιπέτειες...

Η διαφήμιση ήταν στη *Vogue* Νοεμβρίου. Καθώς ήμουν απελπιστικά άστεγη και απελπιστικά μόνη, τη διάβασα προσεκτικά. Δεν συνηθίζω να ξεφυλλίζω παλιά τεύχη της *Vogue* – έμεναν μόνο τρεις μέρες για τα Χριστούγεννα –, αλλά βρισκόμουν στο κομμωτήριο. Ονομάζομαι Φοίβη Φοξ, είμαι γυναίκα μιας κάποιας ηλικίας και ξανθιά. Το χρώμα στις ρίζες ήθελε φρεσκάρισμα και με την ευκαιρία θα έκανα λίγες επιπλέον ανταύγειες. Έπρεπε πάση θυσία να βρω κάπου να πάω. Όπου όμως και να πήγαινα, έπρεπε να εμφανιστώ καλοχτενισμένη.

«Τηλεφώνησε λοιπόν στο Castle Spa», με παρότρυνε η Πολίν, η ιδιοκτήτρια του κομμωτηρίου. «Δες αν υπάρχει θέση. Κάνε κράτηση. Περιποιήσου τον εαυτό σου. Ένας Θεός ξέρει πόσο σκληρά δουλεύεις».

Ήταν παρήγορο να ακούς κάτι τέτοιο από μια γυναίκα που είναι στο πόδι πέντε μέρες την εβδομάδα για περισσότερα από είκοσι χρόνια. Εγώ είμαι συγγραφέας: τουλάχιστον κάθομαι όταν γράφω. Εκείνη, και να ήθελε, δεν μπορεί. Πρέπει να στέκεται όρθια, να γέρνει και να σκύβει, κάτι που καταπονεί αφάνταστα τα πόδια και τη μέση. Με την Πολίν γνωριζόμαστε πολλά χρόνια. Είναι η σύμβουλος και εξομολόγος μου· είναι κεφάτη, δυναμική, δουλεταρού, σεμνή και συνήθως έχει δίκιο σε ό,τι λέει.

Τηλεφώνησα στο Castle Spa από το κινητό μου καθώς περίμενα να δράσει η βαφή. Η ρεσεψιονίστ κράτησε το όνομα και το τηλέφωνό μου και μου είπε ότι θα επικοινωνούσε μαζί μου σε πέντε λεπτά.

«Ίσως θέλει να τσεκάρει πόσο πετυχημένη είσαι», είπε η Πολίν. «Τολμώ όμως να πω ότι είσαι».

Το ίδιο πίστευα και εγώ. Την τελευταία φορά που είχα κοιτάξει είχα πεντακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες επισκέψεις στο Google. Γράφω μυθιστορήματα που γίνονται αντικείμενο μελέτης στα αμερικανικά πανεπιστήμια: δεν πρόκειται ακριβώς για φήμη, αλλά για αναγνώριση, για προσοχή. Το επόμενο ραντεβού της Πολίν δεν ήρθε. Είχαμε όλο το χώρο δικό μας και βάλαμε να πούμε λίγο κρασί.

Η ρεσεψιονίστ του Castle Spa, η οποία συστήθηκε ως Μπέμπερλι, Μπεβ χαϊδευτικά, μου τηλεφώνησε σε τεσσερισημίσι λεπτά. Ναι, υπήρχε μια κενή θέση για την ειδική δεκαήμερη προσφορά: μόλις είχε γίνει μια ακύρωση. Τα Χριστούγεννα στο Castle Spa ήταν υπέροχα: μόνο δεκαέξι πελάτισσες, αντί των σα-

ράντα που δέχονταν συνήθως, για να έχει τη δυνατότητα το προσωπικό να γιορτάσει αυτές τις μέρες με την οικογένειά του – η ισορροπία εργασίας-προσωπικής ζωής ήταν πολύ σημαντική το διάστημα των εορτών –, αλλά θα είχαμε στη διάθεσή μας τις καλύτερες αισθητικούς και έναν εξαιρετικό σεφ του Λευκού Οίκου στη θέση...

«Εντάξει, εντάξει», τη διέκοψα, «Απλώς κάντε κράτηση στο όνομά μου».

Την προηγούμενη μέρα το ταβάνι της κουζίνας του σπιτιού μου είχε πέσει, καθώς κάποιος είχε ξεχάσει να κλείσει τη βρύση του μπάνιου και είχαμε πλημμυρίσει. Το πάτωμα του μπάνιου είχε υποχωρήσει επίσης. Όταν λέω «κάποιος», εννοώ τον σύζυγό μου, τον Τζούλιαν, ο οποίος φεύγοντας είχε ξεχάσει τη βρύση ανοιχτή – αλλά ποια είμαι εγώ να τον κατηγορήσω. Έχω κάνει χειρότερα. Καταλήξαμε πάντως να μην έχουμε ούτε ρεύμα, ούτε θέρμανση. Δεν μπορούσα να χρησιμοποιήσω τον υπολογιστή μου και ανησυχούσα μήπως δεν είχαν προλάβει να αποθηκευτούν τα αρχεία μου όταν έπεσε το ρεύμα. Με ανάμικτα συναισθήματα είχα ακυρώσει το χριστουγεννιάτικο τραπέζι για είκοσι δύο άτομα – οικογένεια και φίλοι – και με χαρά είχα κλείσει ραντεβού με την Πολίν για το επόμενο πρωί, γνωρίζοντας ότι σ' αυτήν τουλάχιστον θα έβρισκα θαλπωρή και κατανόηση.

Σαν να μην έφτανε αυτό, ενώ ο Τζούλιαν και εγώ προσπαθούσαμε μάταια να βρούμε υδραυλικούς, χτίστες και ηλεκτρολόγους, του τηλεφώνησε ο πατριός του από την Ουίτσιτα του Κάνσας για να του πει ότι η μητέρα του είχε πέσει άσχημα και είχε σπάσει το ισχίο της· φαινόταν σοβαρό και ο Τζούλιαν θα έπρεπε να πάει αμέσως. Οι πτήσεις σ' αυτή την περίοδο αιχμής ήταν πλήρεις – βρέθηκε μια θέση για τον Τζούλιαν, αλλά όχι για μένα. Είχε μία ώρα στη διάθεσή του για να προλάβει να πάει στο αεροδρόμιο.

Χωρίσαμε: πράγμα σπάνιο, τρομερό, αλλά μάλλον συναρπαστικό.

Έκλαψα λίγο. Οι φίλοι μου είτε έλειπαν είτε ήταν απασχολημένοι. Οι γείτονες ήταν αδιάφοροι. Πέρασα τη νύχτα κουκουλωμένη κάτω από το πάπλωμα, χωρίς το ζεστό σώμα του Τζούλιαν δίπλα μου. Οι ηλεκτρικές συσκευές στο σπίτι τρεμόβηναν για ώρες προειδοποιώντας με ότι η τάση του ρεύματος είχε πέσει και οι εφεδρικές γεννήτριες δεν θα λειτουργούσαν για πολύ ακόμη. Ήξερα ότι υπήρχαν τρόφιμα που σάπιζαν στην κατάψυξη και γάλα που ξίνιζε στο ψυγείο. Ίσως και να μου άξιζε εκείνη η άθλια νύχτα – η πρώτη μου σκέψη όταν μας τηλεφώνησαν από την Ουίτσιτα ήταν ότι η πεθερά μου είχε πεθάνει: τρισάθλια σκέψη, αν και φευγαλέα –, αλλά δεν θα μπορούσα να αντέξω άλλη μια τέτοια.

Περίμενα ότι θα χρειαζόταν να ανοίξω δρόμο μέσα από αλαλάζοντα πλήθη για να φτάσω στο κομμωτήριο στη συνοικία Σεν Τζονς Γουντ, αλλά στους δρόμους επικρατούσε ησυχία. Το καταναλωτικό πνεύμα την περίοδο των Χριστουγέννων είναι απρόβλεπτο. Ορδές καταναλωτών ξεχύνονται ξαφνικά στους δρόμους και έπειτα χάνονται εξίσου ξαφνικά, όπως η παλίρροια πριν από το τσουνάμι. Το νερό είχε υποχωρήσει πλέον και τα βότσαλα έδειχναν αφύσικα γυμνά και στεγνά. Το ένστικτό μου μου έλεγε να τρέξω μακριά για να σωθώ – αλλά στις μέρες μας πού μπορεί να αναζητήσει κανείς καταφύγιο; Εκτός, τουλάχιστον για γυναίκες σαν εμένα, από το κομμωτήριο της Πολίν.

Έδωσα στην Πολίν το κλειδί του σπιτιού μου για να μπει, να αδειάσει το ψυγείο και την κατάψυξη και να πάρει ό,τι ήθελε. Ούτε χαμένα θα πήγαιναν, ούτε τα χρειαζόμουν. Της εξομολογήθηκα τη σατανική σκέψη που είχα κάνει για την πεθερά μου, την ανακούφισή μου που δεν θα χρειαζόταν να μαγειρέψω χριστουγεννιάτικο δείπνο για είκοσι δύο άτομα – έχω τρεις ενήλικες γιους, ο

Τζούλιαν έχει τρεις ενήλικες κόρες, και οι περισσότεροι είναι σε ζευγάρια, κάποιοι μάλιστα έχουν παιδιά – και το αίσθημα πανικού ανάμικτου με χαρά στη σκέψη ότι θα περνούσα τις γιορτές μόνη μου, χωρίς να έχω κάπου να πάω αλλά ούτε κάπου να μείνω. Μου έδωσε άφεση αμαρτιών. Διάβασα τη διαφήμιση ενώ εκείνη έφτιαχνε το μίγμα της βαφής και με παρότρυνε να πάω στο Castle Spa και να χαρίσω στον εαυτό μου αυτή τη μικρή πολυτέλεια.

Έτσι λοιπόν η Μπεβ μου έκανε κράτηση για το δεκαήμερο των γιορτών. Θα με περίμεναν αργά την παραμονή των Χριστουγέννων. Θα έχανα κάποιες κούρες περιποίησης, καθώς θα έφτανα αργότερα από τις άλλες κυρίες, αλλά θα έπρεπε να καταλάβω ότι αυτό ήταν δικό μου πρόβλημα και δεν μπορούσε να μου γίνει έκπτωση. Με ρώτησε αν ήθελα να συμμετάσχω στην πεζοπορία που ήταν προγραμματισμένη για την Παρασκευή. Υπήρχε ήδη μεγάλος αριθμός συμμετοχών και όλα συμπεριλαμβάνονταν στην τελική τιμή.

Αρνήθηκα ταραγμένη. Δεν τα πηγαίνω καλά με τις υπαίθριες δραστηριότητες, προτιμώ να μένω μέσα και, άλλωστε, ήταν καταχείμωνο. Τι είδους απολαυστική εμπειρία ήταν αυτή που θα ζούσαμε; Όλο όσπρια, υγιεινή ζωή, τσάκρα και έκπτωση στην τιμή; Είχα την εντύπωση ότι οι επιτυχημένες γυναίκες που θα συναντούσα εκεί θα ήταν εκλεπτυσμένες καριερίστριες, υψηλόβαθμα στελέχη από το χώρο των επιχειρήσεων, της οικονομίας, της μόδας. Οι άνθρωποι που συναγωνίζονται ποιος θα κάνει περισσότερα χιλιόμετρα πεζοπορίας χειμωνιάτικα μέσα από ραχούλες και λαγκάδια δεν είναι ακριβώς ο τύπος μου. Άσε που ήξερα καλά αυτούς τους σεφ του Λευκού Οίκου· τους αλλάζουν στο άψε σβήσε: απολύονται λόγω ανικανότητας.

Τι είχα κάνει; Με έπιασε μαύρη απελπισία· με περίμεναν μέ-

ρες ζοφερές, μέρες πείνας και μοναξιάς μεγαλύτερης απ' ό,τι αν έμενα στο σπίτι. Ήταν όμως πολύ αργά. Η Μπεβ είχε το νούμερο της πιστωτικής μου κάρτας και με το που έκλεισα το τηλέφωνο είχε γίνει η χρέωση.

Η Μπεβ περίμενε μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία για να μου πει ότι, εφόσον η ειδική αυτή προσφορά αφορούσε ημέρες απόλυτης ηρεμίας και χαλάρωσης, καλό θα ήταν να μην πάρουμε μαζί μας κινητά και λάπτοπ.

«Φυσικά», είπα. «Φυσικά, ό,τι πείτε».

Αποκλείεται να έκαναν σωματική έρευνα. Έτσι, καλώς ή κακώς, το θέμα είχε κλείσει.

Η Πολίν έλουσε τα μαλλιά μου και ύστερα ξεκίνησε την επιχείρηση σκανιζόχοιρος τυλίγοντας τούφες τούφες με αλουμινόχαρτο. Τότε τη ρώτησα τα τελευταία νέα στην ιστορία Νίσα-Έλινορ-Μπίλι και η περιέργειά μου ανταμείφθηκε με το παραπάνω.

Το επόμενο δεκαήμερο έμελλε να είναι γεμάτο ιστορίες· ιστορίες από τη ζωή άλλων, που λες και θα συναγωνίζονταν να καλύψουν το κενό στη δική μου μετέωρη ζωή. Όσο για τη φοβερή ιστορία της σκύλας μάγισσας, εξελισσόταν αργά αλλά σταθερά τους τελευταίους έξι μήνες και κάθε φορά που πήγαινα στην Πολίν υπήρχε και μια νέα εξέλιξη. Το ερωτικό δράμα παιζόταν για καιρό σε ασφαλή απόσταση από τη ζωή μας, αλλά εκείνη τη μέρα έμελλε να πλησιάσει επικίνδυνα, να μας σημαδέψει ανεξίτηλα με την τραγική του κατάληξη.

Η ιστορία της σκύλας μάγισσας

Η Νίσα ήταν από τις αγαπημένες πελάτισσες της Πολίν και η Έλινορ η πιο αντιπαθητική. Η Νίσα ήταν μια γλυκιά, υποταγμέ-

νη μαυρομάτα κληρονόμος από το Μπόλιγουντ, η οποία είχε παντρευτεί τον Μπίλι, έναν ηλίθιο Εγγλέζο επαρχιώτη, οικονομικό διευθυντή σε συγκρότημα ΜΜΕ. Η Έλινορ, η σκύλα μάγισσα, ήταν μια λεπτή, χλομή, παγερή, φεμινίστρια σκηνογράφος και η ερωμένη του Μπίλι. Εργαζόταν στο σπίτι.

Κάθε Δευτέρα πρωί, την ώρα που βρισκόταν στο λουτήρα, η Έλινορ διηγούνταν τα πάντα στην Πολίν. Συνήθως ο Μπίλι πήγαινε να τη δει στις αρχές της εβδομάδας, γι' αυτό επισκεπτόταν το κομμωτήριο πάντα τις Δευτέρες. Η Νίσα πήγαινε τις Παρασκευές, για να είναι όμορφη για τον Μπίλι το Σαββατοκύριακο. Η Νίσα δεν είχε ιδέα για τη σχέση του άντρα της με την Έλινορ, αν και πολλές πελάτισσες της Πολίν γνώριζαν τι συνέβαινε. Τα κουτσομπολιά έδιναν και έπαιρναν, αλλά η Έλινορ δεν έδειχνε να ενοχλείται, το αντίθετο.

Στην πλειονότητά τους οι πελάτισσες της Πολίν ήταν διάσημες: το κομμωτήριό της βρισκόταν σε κεντρικό σημείο στα βορειοδυτικά του Λονδίνου, στον τομέα NW1. Και η ίδια η Πολίν όμως ήταν εξαιρετική στη δουλειά της: πολυάσχολες γυναίκες έμπαιναν βιαστικές στο κομμωτήριο ενώ το ταξί τις περίμενε απέξω για να τις πάει σε κάποια επαγγελματική συνάντηση. Δώδεκα λεπτά για λούσιμο-πιστολάκι ήταν το ρεκόρ της. Μπορούσε να σε κάνει να φαίνεσαι σαν να είχες βγει κατευθείαν από το Harrods ή να ετοιμαζόσουν για το διαγωνισμό Crufts, τη διάσημη διεθνή έκθεση σκύλων, ανάλογα με την εικόνα που ήθελες να προβάλεις.

Η Νίσα δεν εργαζόταν, φρόντιζε το σπίτι και τον άντρα της. Διέθετε γλυκό πρόσωπο, απαλή φωνή και πυκνά, μακριά, σκούρα, στιλπνά μαλλιά Ασιάτισσας, με μια τάση για λιπαρότητα. Χρειαζόταν πολλή ώρα για να στεγνώσουν με το πιστολάκι. Η Νίσα δεν παραπονιόταν ποτέ. Αντίθετα, τα μαλλιά της Έλινορ ήταν

τόσο ξανθά, λεπτά και εύθραυστα, που μόλις σηκωνόταν από το λουτήρα δεν χρειάζονταν σχεδόν καθόλου στέγνωμα. Το θέμα ήταν να αποκτήσουν όγκο και σχήμα. Μερικές φορές ζητούσε από την Πολίν να της τα ξαναφτιάξει, ακόμη και αν είχε άλλες πελάτισσες σε αναμονή. Με άλλα λόγια, η Έλινορ μπορούσε να γίνει ανυπόφορη.

Τέλος, κάθε δεύτερη Τετάρτη πήγαινε για κούρεμα ο Μπίλι. Η Πολίν μου είχε πει ότι ήταν απίστευτα ματαιόδοξος. «Αλλά», σημείωσε, «οι άντρες που πηγαίνουν στα κομμωτήρια των συντρόφων τους συνήθως έτσι είναι. Τους αρέσει ο ανταγωνισμός». Η Πολίν δυσφορούσε όταν ο Μπίλι κοκορευόταν για τις δύο γυναίκες στη ζωή του, που τον λάτρευαν. Τον επέκρινε για τη στάση του καθώς τον κούρευε, αλλά εκείνος δεν έδινε σημασία.

«Η γυναίκα μου δεν το ξέρει. Είναι γλυκό κορίτσι αλλά, ειλικρινά, όχι ιδιαίτερα έξυπνη», εξομολογούνταν στην Πολίν. Ή: «Κάνω καταπληκτικό σεξ με την Έλινορ, είναι θεά στο κρεβάτι». Άλλοτε, πάλι, παραπονιόταν για τη σύζυγό του: «Η Νίσα έβαλε το πουκάμισό μου στο πλυντήριο και το κατέστρεψε. Και τις νύχτες απλώς είναι ξαπλωμένη δίπλα μου και όλο σκέφτομαι πως τα πόδια της είναι πιο κοντά από της Έλινορ». Ή εγκωμίαζε την ερωμένη του: «Η Έλινορ είναι τόσο ταλαντούχα. Έχει αποκτήσει πολύ καλό όνομα στην αγορά. Ειλικρινά, το πρόβλημα με τη Νίσα είναι ότι δεν έχει μυαλό. Δεν ταιριάζουμε». Πρώτα έλεγε αυτά και μετά άλλαζε τροπάριο: «Η Νίσα όμως με λατρεύει· θα της ράγιζα την καρδιά αν την άφηνα. Δεν θέλω να την πληγώσω. Τι να κάνω;» Και στη συνέχεια εξηγούσε στην Πολίν ότι ένας άντρας πρέπει να διαθέτει πρακτικό πνεύμα: ο πατέρας της γυναίκας του είχε μεγάλη εξουσία στο χώρο των ΜΜΕ και μπορεί να έστειλε κανέναν μπράβο να τον καθαρίσει αν παρατούσε τη Νίσα. «Θα πρέπει να είναι κανείς προσεκτικός με αυτούς τους Ινδούς μεγι-

στάνες. Ταυτόχρονα όμως θα πρέπει να είναι και ειλικρινής με τα αισθήματά του. Είσαι έμπειρη γυναίκα, Πολίν, τι να κάνω;»

Στην πραγματικότητα ωστόσο δεν περίμενε απάντηση, ούτε επιζητούσε κάποια λύση. Το μόνο που ήθελε ήταν να μιλάει για τον εαυτό του.

Η φίλη μου η Άνι, επίσης πελάτισσα της Πολίν – κοντά καστανά μαλλιά με μπούκλες –, είχε παρευρεθεί σε διάφορα πάρτι του Μπίλι και της Νίσα και μου είχε δώσει λεπτομερή αναφορά. Ήταν πλούσιοι, και το σπίτι τους, ο θρίαμβος του Harrods. Η Νίσα επέμενε να φτιάχνει μόνη της τα ορεκτικά – κάτι που σε κάποιους φαινόταν χαριτωμένο και σε κάποιους άλλους εκκεντρικό – και περιφερόταν ανάμεσα σε σκληροτράχηλα στελέχη των ΜΜΕ σαν άγγελος με ροζ σάρι, χαμογελαστή και εξυπηρετική.

Η Έλινορ ήταν κι αυτή εκεί, υποκρινόμενη την καλύτερη φίλη της Νίσα. Η Άνι είπε ότι μια φορά την άκουσε να συμβουλεύει τη Νίσα τι εσώρουχο να βάλει για να φαίνονται τα πόδια της μακρύτερα. Όλοι γύρω γνώριζαν τι συνέβαινε, αλλά κανείς δεν είχε το θάρρος να το πει στη Νίσα. Η Έλινορ έλεγε στους πάντες ότι πριν γνωρίσει τον Μπίλι δεν ήξερε τι σημαίνει έρωτας: ήταν η αδιαφιλονίκητη βασίλισσα στη Χώρα του Οργασμού.

Ο Μπίλι χάιδεξε ξεδιάντροπα την Έλινορ μπροστά σε κόσμο όταν η Νίσα δεν ήταν στο δωμάτιο. Μια φορά είχαν ξεγλιστρήσει μαζί σε κάποια γκαρνταρόμπα για ένα πήδημα στα γρήγορα. Όταν επέστρεψαν, ο Μπίλι χαζογελούσε και η Έλινορ έγλειφε τα χείλη της σαν χορτασμένη γάτα, ένα λεπτό πριν η Νίσα βγει από την κουζίνα κουβαλώντας ένα δίσκο με αυγά ορτυκιού και ντιπ αβοκάντο. Όταν μάλιστα μπήκε στο δωμάτιο και είδε τον Μπίλι, το πρόσωπό της έλαμψε από χαρά. Πραγματικά τον αγαπούσε: ήταν τρισευτυχισμένη που ήταν η γυναίκα του, που είχε ξεφύγει από μια πληκτική ζωή και έμενε στο Λονδίνο.

Είχα γνωρίσει την Έλινορ· πήγαινα και εγώ συχνά στο κομμωτήριο τη Δευτέρα το πρωί, ύστερα από ένα δύσκολο Σαββατοκύριακο. Ζούσε λίγο πιο κάτω. Κατέφθανε από το σπίτι της έχοντας συνήθως ρίξει πάνω της ένα μακρύ πλεκτό καφέ παλτό με φαρδιά μανίκια και απλικαρισμένα κίτρινα λουλούδια. Μου άρεσε αρκετά και μια φορά τη ρώτησα από πού το αγόρασε, το ξέχασα όμως και μετά ντράπηκα να την ξαναρωτήσω. Το καλοκαίρι φορούσε μακριά τζιν φορέματα που ταίριαζαν μόνο σε γυναίκες με σώμα μοντέλου, το οποίο διέθετε, και πρόσωπο μοντέλου, το οποίο δεν διέθετε. Το σαγόνι της είχε χαλαρώσει και είχε άσχημη οδοντοστοιχία. Προφανώς θα ήταν κατά των αισθητικών επεμβάσεων.

«Πρέπει να μιλήσεις στη Νίσα», έλεγα στην Πολίν. «Κάποιος πρέπει να το κάνει».

«Εγώ; Μια απλή κομμώτρια είμαι!» διαμαρτυρόταν. «Δεν θέλω να την κάνω δυστυχισμένη, να τη βγάλω από το ροζ συννεφάκι».

Η Πολίν θεωρεί ότι έχει το καθήκον του ιερέα ή του γιατρού να ακούει αλλά όχι να παρεμβαίνει και, εκτός αυτού, η ανάμιξη σε προσωπικές υποθέσεις είναι ο καλύτερος τρόπος για να χάσεις πελάτες. Κάτι δυσάρεστο να τους πεις και έγιναν καπνός. Η Πολίν δεν πολυνοιαζόταν μη χάσει τον Μπίλι – και σίγουρα εκείνος δεν επρόκειτο να φύγει: τρελαινόταν να μιλά για τον εαυτό του. Θα χαιρόταν, επίσης, αν ξεφορτωνόταν την Έλινορ. Δεν θα ήθελε όμως να χάσει τη Νίσα. Τη συμπαθούσε πάρα πολύ και της άρεσε να περιποιείται τα πυκνά, όμορφα μαλλιά της. Και η Νίσα ήταν ευτυχισμένη, μπορούσες να το καταλάβεις από τα μαλλιά της, έλεγε η Πολίν. Ήταν στιλπνά και λαμπερά. Οι δυστυχισμένες γυναίκες έχουν σκληρά, θαμπά μαλλιά – όπως το τρίχωμα των σκύλων όταν αρρωσταίνουν. Τα δικά μου, είμαι στην ευχάριστη θέση να ομολογήσω, είναι σε αξιοπρεπή κατάσταση.